

Nr 69.

Av herr **Isacsson**, angående iordningställande av fiskehamnen i Vitemölla.

Under senare år ha kraftiga åtgärder från statens sida vidtagits för att stödja fiskerinäringen i vårt land. Sålunda ha ju byggts en rad nya fiskehamnar på olika platser vid våra kuster.

Även då det gällt reparation eller ombyggnad av äldre hamnar har staten måst träda till i den mån fiskarna själva eller det samhälle, där hamnen är belägen, icke själv förmått bära kostnaderna för hamnens iordningställande.

En fiskehamn, som nu är i stort behov av reparation, är den, som är belägen vid Vitemölla fiskläge i Vitaby socken, Kristianstads län. Hamnen byggdes på 1890-talet och här har växt upp ett samhälle, vars befolkning i huvudsak har sin utkomst av fisket, vilket hittills bedrivits i ganska stor utsträckning. Hamnens tillstånd är emellertid nu sådant, att befolkningen har all anledning hysa bekymmer för framtiden.

För det första har under årens lopp hamnen slammat igen, så att man vid vissa tillfällen knappast kan komma in med en roddbåt, och en stor del av hamnen är redan torrlagd. Dessutom har grunden under den ena hamnarmen sjunkit och ett flera meter långt hål uppstått, där sjön obehindrat vräker in i hamnen, varför det endast är en tidsfråga, då hamnarmen där brytes sönder och spolas bort.

Då, som förut sagts, ett lönande fiske hittills bedrivits vid detta läge och befolkningen ingenting högre önskar än att få fortsätta med sin näring, men ser sig ur stånd att själv bära kostnaderna för hamnens iordningställande, synes det mig vara ett statens intresse att här ingripa och med hamnens iordningställande trygga befolkningens fortsatta existens.

Då jag emellertid saknar möjlighet att nu angiva de ungefärliga kostnader detta arbete skulle draga, anser jag mig icke kunna göra framställning om anslag, utan vill i stället med stöd av vad som sålunda anförts vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t an hålla om utredning angående behovet av och kostnaderna för iordningställande av fiskehamnen i Vitemölla, samt att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen inkomma med de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1925.

O. Isacsson.